DAGSINS MEINING

Eitt stig tann rætta vegin

Í vikuni baði landsstýrismaðurin í fíggjarmálum frá, at tann deildin í Toll og Skattstovu Føroya, sum skal umsita oljuskatt, skal leggjast út á bygd, partvíst til Norðyggjar og partvíst til Suðuroyar. Hetta er í samljóð við tað, sum útjaðaranevndin mælti til í áliti sínum, og hetta er eisini ein partur í kolvetnislóggávuni, har sagt verður, at ágóðin frá kolvetnisvinnu skal koma øllum landinum til góða.

Tað er at fegnast um, at ein landsstýrismaður fylgir álitum og tilmælum ella andanum í lóggávuni, sum kanska ikki altíð er so ítiøkilig í orðum. Serliga í hesum tíðum, tá gongdin bendir á, at alt er við at trunkast saman í Havn, og at øll vilja flyta til høvuðsstaðin, har tað er alt ov trongligt frammanundan. Avleiðingin er, at húsaprísirnir flúgva uppeftir, skúlarnir gerast trengri og trengri og bíðilistarnir til vøggustovur og barnagarðar gerast alsamt longri.

Men at flyta nøkur fáa arbeiðspláss út úr Havnini ger ongan mun, vil onkur siga. Hinvegin mugu vit ásanna, at alt ger mun. Spurningurin er ikki, um vit í fyrstu atløgu flyta 5 ella 25 arbeiðspláss úr høvuðsstaðnum. Spurningurin er hinvegin um at seta eina tilgongd í verk, sum merkir, at tað er ikki ein sjálvfylgja, at allir stovnar og at øll fyrisitingin skal liggja í Havnini. Vit liva í fjar- og samskiftisstíðum. Hetta merkir, at vit kunnu samskifta og avgreiða mál, líka mikið hvar vit sita í landinum - á Argjum ella í Fugloy.

Nakað annað er so, um tað er rætt at flyta deildina, sum skal umsita eina trupla kolvetnisskattalóggávu úr miðfyrisitingini. Tað sigst, at hetta er eitt trupult mál, sum krevur stóran serkunnleika, kanska útlendskan við, og tí hevði kanska verið rættast, at hetta økið lá í høvuðsstaðnum. Men ber tað til at leggja tað út, so er tað í fínasta lagi, at tað verður lagt í Klaksvík og í Suðuroy.

Vit munnu koma burtur frá tí vanahugsan, at alt skal ligggja í Suðurstreymoy. Vit mugu hugsa um útjaðaran, og vit mugu taka álitini um útoyggjarnar og útjaðaran í størsta álvara. Tí er tað frálíkt, at landsstýrið hevur tikið stig til eina spjaðing á fleiri økjum. M.a. við at leggja heilsuskúlan í Suðuroy og nú við at leggja partar av skattafyrisitingini til Norðoyggjar og Suðuroyar.

Sosialurin

VIÐMERKINGAR

Ikki øll í Smærugøtu

Ragna Jacobsen
Smærugøta
100 Tórshavn

Sum ein av teimum, ið býr í Smærugøtu, fer undirritaða við hesum at gera vart við, at tað als ikki eru allir Smærugøtubúgvar, sum taka undir við mótmælunum ímóti, at menningartarnað búsetast í gøtuni. Tvøtur ímóti eru vit fleiri, sum ynskja teimum hjartaliga vælkomnum, og sum ætla at gera okkara til, at tey fara at kenna seg væl.

Ein bleiv ikki bert kløkk av greinini í Sosialinum um mótmælini móti ætlaða sambýlinum, ein skammaðist rætt og slætt. At hugsa sær, at menningartarnað fáa slíka viðferð her á landi anno 2001. Menningartarnað, sum hvørki hava lyndi ella førleika til at teinkja ein óndan tanka, enn minni at fremja ónda gerð.

Um vit, sum búgva í Smærugøtu, ikki hava dirvi og/ella orku at gerast grannar hjá menningartarnaðum, hvør skal so hava tað?

Um vit í Smærugøtu ikki eru sinnað at góðtaka menningartarnað og geva teimum ans, hvør skal so gera tað?

Havi hug at seta teimum mótmælandi ein spurningur til umhugsunar. Hvørji verða óynskt, tá tey menningartarnaðu eru flutt úr eygsjón tykkara? Hvørji eru tey tá, sum ikki lúka treytirnar sum góðtiknir grannar?

A – Pro – Pos - Smærugøta

Rasmus Rasmussen

Hugsaði fyri meg sjálvan nú ein dagin, um gøtunøvn í Havnini, ið uppkallað eru eftir plantum s. s. Smærugøta, Sóljugøta, Børkugøta o. s. fr. – hugsaði, navnið Smæra er vakurt – fitt lítil føroysk planta, sum tú kanst frøast um. So at vaksa upp har sum barn mátti vera praktfult – bert at siga tað sum vaksin – eg vaks upp í Smærugøtu – praktfult.

Las nú í Sosialinum tann 5/7 grein, har nøkur búsitandi fólk í Smærugøtu mótmæla, at eini hús skulu nýtast sum sambýli fyri menningartarnað, og undirskriftir verða sendar landsstýrismanninum við almannamálum og leiðaranum í serstovnadeildini, um at – ja – tað lýsir ígjøgnum greinina, at hesi menningartarnaðu fólk ikki eru ynskt á Smærugøtu, samstundis at hesi fólk – gangi eg sjálvur út ífrá – kallað seg »normal« og betur virkandi – hava ein heila og eitt hjarta – munurin á teimum, og teimum menningartarnaðu er, at tey menningartarnaðu hava rættin til tað sama, men heilin virkar ikki so væl, men hjartað tvífalt so væl.

Sjálvur havi eg starvast skjótt 30 ár í Danmørk og Føroyum við menningartarnaðum fólki og havi ongantíð havt trupulleikar av teimum, men haraftur-ímóti teimum í samfelagnum, sum sjálvi kallað seg »normal«. Tankin um at vit í dag skriva 2001 og enn hava nøkur fólk, ið eg vil kallað »útihýsa« fólki frá at hava eitt stað at búgva – fólk, sum hava eitt handikapp, og omaná skulu føla seg útihýst frá at hava sítt egna heim, sum er ein menniskjarættur. Hesi fólk føla seg ikki vælkomnan har tey koma, ikki bert í Smærugøtu, men eisini til tiltøk av ymsum slag t. d. konsertir, matstovir o. s. fr. – sum øll sigast at hava rætt til. Eg kann fortelja hesum fólkum, ið mótmæla. Tit kunnu fáa grannar, ið eru nógv verri, av tí sokallaða »normala« slagnum. Eitt lítið aftrat – Guð – lat tað ikki henda, at tit sjálv fáa eitt menningartarnað barn, og um so skuldi verði, fær pípan eitt annað ljóð, og tit øll »turna« 180 stig, og broyta hugsan.

Í greinini eru eisini okursprísir av húsum nevndir. Hetta luktar fyri mær sum rein øvund. Húsaprísirnir fara ikki upp fyri tað, at tað almenna keypir hús til menningartarnað fólk, tað eru heilt aðrir faktorar sum spæla inn. Eisini stendur í greinini, at fólk mugu steingja hurðarnar fyri hesum fólkunum, eg persónliga steingi eisini altíð hurðarnar hjá mær, men ikki serliga fyri menningartarnaðum, men fyri øllum óviðkomandim, tá ið eg ikki eri heima ella eri farin til songar. Tað er ikki eitt opið Vestre Fongsul ella Horserød, ið tit koma at hava til grannar. Greinin í Sosialinum tann 5/7 endar við, at tað verður so keðiligt at búgva í gøtuni, men eg vænti, at tað verður nógv stuttligari.

P.S. Tá ið eg aftaná havi skrivað hesa grein og lisið greinina í Sosialinum seinastu viku, hugsi eg við mær sjálvum, at tað skal ómetaliga lítið til at ein sjálvur situr í koyristóli – menningartarnaður– so ein skal ikki ganga runt og trúgva, at hann er nakað!

Sosialurin

Sosialurin
Stovnaður: 1927
Ábyrgdarblaðstjóri:
Jan Müller jan@sosialurin.fo
Blaðstjóri:
Eirikur Lindenskov eirikur@sosialurin.fo
Tíðindaleiðari:
Jústinus Eidesgaard justinus@sosialurin.fo
Marknaðardeild: lysing@sosialurin.fo
Jonhard Hammer jonhard@sosialurin.fo
Marjun Dalsgaard marjun@sosialurin.fo
Gudny Langgaard gudny@sosialurin.fo
Blaðfólk:
Áki Bertholdsen aki@sosialurin.fo
Eyðun Klakstein eydun@sosialurin.fo
John Johannessen john@sosialurin.fo
Edvard Joensen edvard@sosialurin.fo
Turið Kjølbro turid@sosialurin.fo
Stefan í Skorini stefan@sosialurin.fo
Ítróttur:
Jákup Mørk jakup@sosialurin.fo
Myndamenn:
Jens Kristian Vang jensk@sosialurin.fo
Álvur Haraldsen alvur@sosialurin.fo
Sosialurin í Norðoyggjum:
Postsmoga 231
Nólsoyar Pálsgøta 1
700 Klaksvík
tel. 458686 fax 458687
e-post: klaksvik@sosialurin.fo
Uppseting/prent:
Uppseting: Hestprent
Prent: Prentmiðstøðin
Útgevari:
Sp/f Sosialurin

Avgreiðsla:
Mán.-frí. 8-16
Argjavegur 26,
Tel. 311820, Fax 314720
Postadressa:
Postboks 76, 110 Tórshavn
E-mail:
post@sosialurin.fo
lysing@sosialurin.fo
lysingartorg@sosialurin.fo

Blaðið verður prentað
mánadag-fríggjadag klokkan 14⁰⁰

Lýsingar

Freistir:	Tekstlýsingar	Størri lýsingar	Lýsingartorgið	Heilsanir
Týsdagsblaðið	Mán.kl. 10	Frí. kl. 15	Frí. kl. 12	Frí. kl. 12
Mikudagsblaðið	Týs. kl. 10	Mán. kl. 15	Mán. kl. 12	Mán. kl. 12
Hósdagsblaðið	Mik. kl. 10	Týs. kl. 15	Týs. kl. 12	Týs. kl. 12
Fríggjadagsblaðið	Hós. kl. 10	Mik. kl. 15	Mik. kl. 12	Mik. kl. 12
Leygardagsblaðið	Frí. kl. 10	Hós. kl. 15	Hós. kl. 12	Hós. kl. 12

Størri lýsingar, sum nógv arbeiði stendst av, mugu vera inni í góðari tíð og áðrenn ásettu freistir.
Framíhjápláss má umbiðjast í góðari tíð.

Støðd:
Ein heil síða í Sosialinum er 254 mm breið og 346 mm í hædd. Breiddin á einum teigi er 39mm og rúmið millum teigarnar er 4mm.